

Fiți supuși!

Practica arată că această poruncă biblică este printre cele mai nepopulare și mai greu de împlinit, chiar printre cei credincioși - la aceasta contribuind atât pornirea naturală a firii omenești pervertită de păcat, cât și lipsa tot mai acută de lideri vrednici de ascultare și supunere - și aici vorbesc atât de lumea laică, cât și de cea religioasă.

Articolul de fond (dar nu numai!) din acest număr are menirea de a ne aduce aminte că nu contează circumstanțele în care ne aflăm, ci ASCULTAREA DE DOMNUL! Iar porunca lui Dumnezeu este simplă: **Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși!** Iar acest lucru este valabil atât cu privire la slujitorii Domnului (Evrei 13.17, cât și cu privire la autoritățile laice: „*Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor, cât și dregătorilor, ca unii care sunt trimiși de el să pedepsească pe făcătorii de rele și să laude pe cei ce fac bine*” (1 Petru 2.13-14).

Așa cum menționează și pastorul Ioan Gurău în articolul despre autoritate, singura excepție de la supunere este atunci când autoritatea îți cere – fie în societate, fie în biserică – să faci ceva care contravine principiilor biblice - dar și atunci refuzul trebuie exprimat cu respect și motivat într-un fel din care să transpară faptul că nu este o împotrivire față de persoană sau autoritatea ei, ci față de o cerință potrivnică principiilor creștine după care îți trăiești viața!

Dacă împlinirea poruncii este benefică, călcarea ei este dramatică.

Iată ce scrie cunoscutul evanghelist Sammy Tippit: „*Se întâmplă un lucru foarte interesant atunci când ascultăm de Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu ni se face de cunoscut. El ni se dezvăluie. Ascultarea noastră dă naștere la cunoașterea lui Dumnezeu, și cunoașterea lui Dumnezeu aduce biruință. Este ca o mișcare în cerc. Cu cât ascultăm mai mult de Cuvântul lui Dumnezeu, cu atât suntem mai capabili să trăim o viață de biruință.*

Dar și contrariul este adevărat. Atunci când nu ne supunem lui Dumnezeu, părtășia noastră cu El este întreruptă. Când continuăm să trăim în nesupunere ne vom afunda tot mai mult în păcat. Va fi din ce în ce mai greu să pășim biruitori pentru că în inima noastră se construiește o închisoare spirituală. Cărămidă cu cărămidă, Satan construiește o închisoare în inima noastră cu fiecare act de neascultare. În cele din urmă ajungem să fim prizonieri ai dorințelor murdare și ale păcatelor ascunse. Iar starea vieții noastre spirituale începe să fie caracterizată de înfrângere.

Există doar o singură cale de ieșire din închisoarea pe care am construit-o. Trebuie să dărâmăm această închisoare cărămidă cu cărămidă. Cu fiecare act de ascultare vom ajunge să vedem lumina lui Dumnezeu și vom experimenta biruința. Nu trebuie să ne descurajăm atunci când falimentăm. Dumnezeu ne-a dat instrucțiuni exacte, spunându-ne că: «Dacă ne mărturisim păcatele El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.» (1 Ioan 1:9).

Atunci când recunoaștem că am greșit și încercăm să ne schimbăm prin înnoirea minții noastre, Dumnezeu ne iartă, ne ridică și ne ajută să umblăm alături de El din nou.”

Biblia ne oferă multe modele de oameni care au fost supuși, Domnul Isus Însuși dovedind supunere atât față de Dumnezeu, cât și de oameni.

Supunerea nu este ușoară, dar cu ajutorul Duhului Sfânt este posibilă, și dacă o vom accepta ca voia lui Dumnezeu și vom trăi o viață de ascultare și supunere vom fi binecuvântați, noi, familiile noastre, biserica în care ne închinăm Domnului și chiar societatea în care ne-a așezat Dumnezeu!

Așa să ne ajute Dumnezeu!

DANIEL PURDEL

Redactor-șef

„Ascultați de mai marii voștri, și fiți-le supuși, căci ei privesc asupra sufletelor voastre, ca unii care au să dea socoteală de ele; ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de nici un folos.”

Evrei 13:17